

Stalino KELIU

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto
ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

Eina 9-ji metai
1954 metų liepos 28 d., trečiadienis
Nr. 60 (826)
Kaina 15 kp

Dėl bendro mokymo įvedimo respublikos mokyklose

Lietuvos TSR Ministrų Taryba n u t a r i a:

1. Įvesti nuo 1954-1955 mokslo metų respublikos mokyklose bendrą berniukų ir mergaičių mokymą.

Bendrą berniukų ir mergaičių mokyklų moksleivių mokymą įvesti I—X klasėse įskaitytinai. Vienuoliktosiose klasėse sekančiais mokslo metais bendro mokymo neįvesti.

2. Įpareigoti miestų ir rajonų vykdomuosius komitetus ypatingai kontroliuoti liaudies švietimo organų darbą, susijusį su bendro mokymo įvedimu, ir suteikti jiems reikiamą pagalbą gerinant mokymo darbą mokyklose ir keliant moksleivių drausmingumą.

Tarybinės Vyriausybės P R A N E Š I M A S apie Ženevos pasitarimą

Liepos 21 d. baigė savo darbą Užsienio Reikalų Ministrų Ženevos pasitarimas, sušauktas sutinkamai su Berlyno pasitarimo nutarimu Korėjos ir Indokinijos klausimams apsvarstyti.

Beveik trijų mėnesių darbo išdavoje pasirašyti susitarimai, kurie padaro galą karo veiksmams Vietname, Laose ir Kambodžoje. Šie susitarimai turi tikslą išspręsti svarbius uždavinius, susijusius su taikos atkūrimu ir sustiprinimu Vietname, Laose ir Kambodžoje remiantis, kaip apie tai sakoma Ženevos pasitarimo dalyvių priimtoje Baidgiemojoje Deklaracijoje, trijų Indokinijos valstybių nepriklausomybės ir suverenumo, vienybės ir teritorinio vientisumo laikymusi.

Ugnies nutraukimas Indokinijoje atveria Vietnamo, Laoso ir Kambodžos tautos ekonominio ir kultūrinio pakilimo galimumus taikos sąlygomis, sudarančius kartu su tuo pagrindą draugiškam bendradarbiavimui vystyti tarp jų ir Prancūzijos.

Ypač svarbią reikšmę turės Ženevos pasitarimo nutarimai uždrausti sudarinėti Vietnamo, Laoso ir Kambodžos teritorijoje užsienio valstybių karines bazes, o taip pat tų valstybių išipareigojimai neprišidėti prie karinių sąjungų ir nebūti panaudotomis karo veiksmams atnaujinti arba agresyvios politikos vykdymo tikslais.

Ženevos pasitarimo nutarimas dėl laisvų rinkimų įvykdymo Vietname 1956 metų liepos mėnesį sudaro sąlygas Vietnamo nacionaliniam susivienijimui sutinkamai su visos vietnamiečių tautos nacionaliniais interesais ir lūkesčiais. Šis nutarimas, priimtas demokratinių valstybių atkaklių pastangų išdavoje, reiškia pralaimėjimą tų agresyvių jėgų, kurios siekė suskaidyti Vietnamą tam, kad paverstų Pietų Vietnamą vienu iš projektuojamojo naujo agresyvaus bloko Pietryčių Azijoje placdarmu.

Rimtą reikšmę taip pat turi susitarimas, liečiantis visuotinių rinkimų įvykdymą Kambodžoje ir Laose 1955 metais, kaip sakoma Baidgiemojoje Deklaracijoje, slapto balsavimo būdu pagrindinių laisvių laikymosi sąlygomis.

Negalima nepažymėti, kad priimti tokius svarbius nutarimus palengvino teigiama Prancūzijos vyriausybės pozicija, kurią padiktavo siekimas veikti sutinkamai su Prancūzijos nacionaliniais interesais ir atsižvelgiant į Indokinijos tautų interesus.

Nepaisant to, kad Ženevoje pasirašytuose susitarimuose yra kai kurių išlygų, negalima nepakankamai įvertinti visos šių susitarimų svarbos jau vien dėl aukščiau nurodytų aplinkybių, o taip pat dėl to, kad Ženevos pasitarime pavyko įveikti eilę sunkumų, kilusių dėl pozicijos, kurios laikėsi JAV atstovai, mėginę sukliudyti sėkmingai baigti šio pasitarimo darbą. JAV nepanoro kartu su Prancūzija, Anglija, TSRS, KLR ir kitomis valstybėmis bendrai dalyvauti darbe, kuris užtikrino taikos atkūrimą Indokinijoje. Ženevos susitarimai reiškia svarbią taikos jėgų pergalę ir rimtą karo jėgų pralaimėjimą. Kartu su tuo Ženevos susitarimai reiškia tarptautinį pripažinimą Indokinijos tautų nacionalinio išsivadavimo kovos ir jų parodyto šioje kovoje didžio didvyriškumo.

Tas faktas, kad pasitarimas Ženevoje pasibaigė susitarimų pasiekimu tarp suinteresuotųjų šalių, iš naujo įrodė, kaip vaisingos yra tarptautinės derybos, jeigu pusės parodo gerą valią, įrodė, jog tokiu

būdu galima sureguliuoti svarbius neišspręstus šiuo metu tarptautinius klausimus.

Tarybinė Vyriausybė sveikina pasiektuosius Ženevoje laimėjimus sprendžiant ypač svarbų — taikos atkūrimo Indokinijoje — uždavinį. Šio uždavinio išsprendimas atitinka savo laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę ginančių tautų interesus, lygiai kaip ir visų taikingųjų tautų interesus.

Greta labai svarbaus uždavinio pasiekti galutinį taiką sureguliuojant Indokinijoje, neatidėliotinas uždavinys yra taip pat pasiekti galutinį taiką sureguliuojant Korėjoje.

Tarybinė Vyriausybė, kaip ir KLR ir KLDK vyriausybės, jau anksčiau parodžiusios kilnią iniciatyvą siekiant ugnies nutraukimo Korėjoje, iš savo pusės padėjo Ženevos pasitarime visas pastangas, kad būtų sėkmingai išspręstas Korėjos klausimas. Tačiau, kaip yra žinoma, Ženevos pasitarimas nepasiekė teigiamų rezultatų šiuo klausimu dėl kai kurių delegacijų ir svarbiausia JAV delegacijos daromų kliūčių. Tarybinė Vyriausybė laiko primygtinai reikalingu užtikrinti, kad kuo greičiausiai būtų išspręstas Korėjos klausimas Korėjos nacionalinio susivienijimo interesais ir taikos Azijoje bei visame pasaulyje užtikrinimo interesais.

Ženevos pasitarimo rezultatai patvirtina Tarybinės Vyriausybės įsitikinimą, kad šiuo metu tarptautiniuose santykiuose nėra tokių ginčijamų klausimų, kurių nebūtų galima išspręsti derybomis ir susitarimais, nukreiptais į tarptautinio saugumo stiprinimą, į tarptautinio įtempimo mažinimą ir į užtikrinimą taikaus valstybių sambūvio, nepriklausomai nuo jų visuomeninės santvarkos.

Ženevos pasitarimas ir jo darbo rezultatai parodė tą svarbų vaidmenį sprendžiant ginčijamas tarptautines problemas, kuris priklauso didžiajai kinų tautai ir jos valstybei — Kinijos Liaudies Respublikai. Kinijos Liaudies Respublikos vaidmuo Ženevos pasitarime iš naujo parodė jos įtaką ir jos, kaip didžiosios valstybės, tarptautinį autoritetą. Ženevos pasitarimas kartu su tuo dar kartą parodė, kad kai kurių valstybių, ir visų pirma JAV, agresyviųjų sluoksnių mėginimai nušalinti Kinijos Liaudies Respubliką nuo dalyvavimo sureguliuojant svarbiausias tarptautines problemas pilnutinai prieštarauja taikos stiprinimo interesams.

Tarybinė Vyriausybė yra tos nuomonės, kad Ženevoje pasiektieji susitarimai dėl ugnies nutraukimo ir taikos atkūrimo Indokinijoje, prisidedami prie tarptautinio įtempimo sumažinimo, tuo pačiu sudaro palankias sąlygas sureguliuoti kitiems neišspręstiems svarbiems tarptautiniams klausimams, liečiantiems ne tik Aziją, bet ir Europą, ir, visų pirma, tokiems klausimams, kaip ginklavimosi varžybų nutraukimas ir atominio ginklo uždraudimas, kolektyvinio saugumo Europoje užtikrinimas ir Vokietijos problemos sureguliojimas taikiu, demokratiniu pagrindu.

Tarybinė Vyriausybė pareiškia, kad ji, nekintamai vykdydama savo taikią politiką, ir toliau su visu atkaklumu ir ryžtingumu tęs savo pastangas tam, kad sėkmingai būtų išspręsti šie klausimai, kas, be abejo, būtų ypatingai svarbus žingsnis kelyje į tarptautinio įtempimo sumažinimą, taikos ir tarptautinio bendradarbiavimo sustiprinimą. (TASS-ELTA).

Piūties pirmūnai

Vilniaus rajono Rokosovskio vardo kolūkyje prasiėjo masinė rugiapiūtė. Plovėjai V. Stankevičius, S. Motorevičius, S. Šafranočiū, I. Andrijevskis ir kiti kasdien viršija išdirbio normas. Esant normai 0,40 hektaro, jie nukerta po pusę hektaro.

Masiškai piaunami rugiai

Įvykdytos šieno paruošos

PAKRUOJIS (ELTA). „Pavasario“ kolūkis žymiai anksčiau, negu ankstesniais metais, baigė šienapūtę. Liepos 22 d. į rajono paruošų punktą kolūkiečiai

taip pat Stalino vardo, Kallinio vardo, „Kovos už taiką“, Gegužės Pirmosios vardo, Spalio revoliucijos vardo ir kitose žemės ūkio artelėse.

Į kolūkių laukus išėjo Raudondvario ir Rudaminos MTS kombainai.

(ELTA).

Kombainais nuimta pirmosios dešimtys ha rugių

Sėkmingai atlikus remonto ir bandomuosius įvažinėjimus, Kupiškio MTS kombainai prieš kelias dienas atvyko į „Aukštaičių“, „Aušros“, „Laisvės“, „Vėžionių“ ir kitus kolūkius. Kombainininkai kartu su

kolūkių laukininkystės brigadų brigadininkais apžiūrėjo rugių plotus, kuriuos teks nuimti kombainais, sudarė darbo planus derliaus nuėmimo periodui, numatė kitas priemones, užtikrinančias pilną kombainų apkrovimą.

„Aukštaičių“, „Laisvės“ ir „Stalino keliu“ kolūkiuose kombainininkai Rotkinas, Dovidavičius ir Jakubka kombainais nuėmė pirmąsias dešimtis ha rugių.

A. PUKĖNAS

Sparčiai kertami rugiai

„Vienybės“ žemės ūkio artelės nariai sparčiai kerta rugius. Rugiai piaunami mašinomis ir rankiniu būdu. Rugiapiūtės darbuose pirmąją II laukininkystės brigada, nupiovusi daugiau kaip pusę rugių. Kolūkie-

čiai P. Balčiūnas, P. Kibas, V. Zubaitė ir kiti dienos išdirbio normas įvykdo 120—130 proc. Jų darbas pasižymi ne tik spartumu, bet ir aukšta kokybe.

Sparčiai vyksta rugiapiū-

tė ir kitose laukininkystės brigadose. 3—4 dienų laikotarpyje numatoma pilnai užbaigti žiemkenčių kirtimą. Iki javų piūties pradžios kolūkyje bus pilnai baigti rugiapiūtės darbai.

V. JONAITIS

Už suglaustais terminais derliaus nuėmimą

Mūsų žemės ūkio artelės žemdirbiai suprato TSKP CK rugsėjo, vasario-kovo, birželio plenumų nutarimų svarbą ir stojo į vieningą kovą už besąlyginį jų įgyvendinimą kolūkinėje gamyboje. Pavasario sėją atlikome organizuotai, gerai paruoštoje dirvoje, glaustais agrotechniniais terminais. Vasarinių grūdinių kultūrų sėjos planą įvykdėme ir viršijome, užsėdami 43 ha dirvų daugiau negu pereinamais metais. Žymiai išplėtėme techninių kultūrų pasėlių plotus, pirmą kartą kolūkyje platesniu mastu pasodinome daržoves. Plačiai taikėme žiurėms mažai praktikuotą kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimo būdą. Pritaikius eilę svarbiausių agrotechnikos priemonių tiek sėjos, tiek ir pasėlių priežiūros metu, šiandien malonu pažvelgti į plačius kolūkio laukus, banguojančius pribrendusių javų jūra.

Siuo metu prieš kolūkio žemdirbius iškilo vienas iš svarbiausių uždavinių kolūkinėje gamyboje — laiku, nedaleidžiant menkiausių nuostolių nuimti daug žadantį naująjį derlių. Žinoma, šie uždaviniai iškilo ne staiga, todėl jau iš anksto, palaipsniui rušiamės šių darbų sutikimui. Greta pasėlių priežiūros, pūymų ruošimo, šienapiūtės darbų, ruošėme inventorių, mašiną derliaus nuėmimui, kluonus, sandėlius — naujojo derliaus sutalpinimui. Kolūkio kalvis J. Kulikauskas pasižadėjo iki derliaus nuėmimo darbų pradžios pilnai atremontuoti mašiną ir kitą inventorių. Įsipareigojimai įvykdyti; pilnai atremontuotos darbai 4 arklinės kertamosios, 6 šienapiuvės pritaikytos javų piovimui. Paruošiant kluonus ir sandėlius naujojo derliaus sutalpinimui daug pasidarbavo kolūkio stogdengys Br. Kručas. Jis kruopščiai patikrino visų sandėlių, kluonų stogų stovį ir kur reikalinga atliko remontą. P. Jonuška, St. Augulis, A. Tučius, F. Petrulis organizavo sandėlių paruošimą, sutvarkant ir išvėdinant aruodus, atliekant kitus vidaus įrengimo darbus. P. Augulis sutvarkė ratus, vežimus ir kitą derliaus vežimui reikalingą inventorių. Įsigijome 8 naujus vežimus. Kulių mašinų mašinistai Jankevičius ir Pastarnokas jau pilnai pa-

O RĖMEIKAITĖ
„Skodinto“ kolūkio pirmininkas

ruošė darbui kulių mašinas, kruopščiai jas atremontuodami. Laiku ir tinkamai pasiruošus, mums nebuvo baisu sutikti atsakingiausią darbą kolūkinėje gamyboje — derliaus nuėmimą.

Žiemkenčiais buvo apsėta 200 ha, ir dar niekad mūsų laukuose neišaugo ir nepribrendo toks žiemkenčių derlius, kaip šiais metais. Kolūkiečiai, žvelgdami į brestančių rugių laukus, sakė: „davo, kad malonu ir dirbti, kai matai, kad bus daug duonos. Atrankinę rugiapiūtę pradėjome anksti, vos tik pribrendus pirmiesiems rugių plotams. J. Tubelio vadovaujamoje III laukininkystės brigadoje ir rugiapiūtę išijungė 15 plovėjų, virš 30 nuėmėjų ir pėdų rišėjų. Kirtėjai P. Gabrėnas, F. Petrulis, K. Balys, pėdų rišėjos E. Tubelienė, J. Pastarnokaitė, J. Čeičienė, A. Balienė dienos išdirbio normas įvykdė iki 150 proc. Kertamųjų vairuotojai J. Augustinas, K. Januolis kasdien nukirsė po 4 ha. Nupiautiems rugiams neleisdome padrikai gulėti: tuoj rišome, statėme į gubas eilėmis, taip, kad patogiau būtų vežant. Kad nukirsti žiemkenčiai nenukentėtų nuo lietaus, visas gubas dengėme. Kadangi lietėgi orai sutrukdė laiku užbaigti šienapiūtę, tai teko ją užbaigti jau kertant rugius. Darbą organizavome taip, kad anksti rytą, kol dar nenudžiūvusi rasa, piovėme šieną, o saulei pakilus kirtome rugius. Dalį darbo jėgos teko perimesti šieno džiovinimui ir vežimui. Tokiu būdu užbaigėme šienapiūtę, antroje ir trečioje laukininkystės brigadose nukirtome rugius.

Dabar mums prieš akis javapiūtė. Atskirose laukininkystės brigadose sustatėme darbo planus, numatėme plotus derliaus nuėmimui mašinomis, nustatėme darbų terminus. Kiekvienoje brigadoje suskirstėme darbo jėgą. I laukininkystės brigada, kur mažiau darbo jėgos, pasiuntėme tris mašinas. Paskyrėme vežikus naujojo derliaus vežimui į kluonus, jiems pritvirtinome arklius, vežimus ir kitą reikiamą inventorių. Kiekvienoje laukininkystės bri-

gadoje prie derliaus nuėmimo darbų dirbs 20—30 žmonių. Kartu su derliaus nuėmimu vykdysime ir jo kūlimą bei grūdų statymą valstybei. Kadangi turime tik dvi kulių mašinas, o kolūkyje laukininkystės brigados yra keturios, tai kiekvienai kulių mašiniui teks aptarnauti po dvi brigadas. Pradedant II ir III laukininkystės brigadomis, sustatėme kulių mašinoms darbo maršrutus, kas užtikrins jų netrikdomą darbą. Prie kiekvienos kulių mašinos dirbs 15—18 žmonių pastovi grupė. Nuimti derlių numatėme užbaigti iki rugsėjo 5 d., o jo kūlimą — ne vėliau kaip rugsėjo 15 dieną. Tokiais terminais atliktas darbas įgalins laiku išskirti reikiamą darbo jėgą bulvių, daržovių, cukrinių runkelių nuėmimui. Kad atlikti darbą nustatytų terminų rėmuose, derliaus nuėmimui mobilizavome visas kolūkio jėgas. Kolūkio žemdirbiams uoliai padeda beatostogaujantieji moksleiviai.

Žinoma, pasitaiko dar ir nesklaidumų, kurie neigiamai atsiliepią darbą, trukdo jų eigą. P. Bernatavičiaus vadovaujamoje IV laukininkystės brigadoje stokojama darbo drausmės. Ant. Tučius, St. Kručas, U. Jėkaitė, K. Vaitiekūnaitė mažai tedalyvauja kolūkinėje gamyboje, užsiiminėja pašaliniais darbais. Todėl šioje laukininkystės brigadoje dažnai užvilkinami darbai, neįvykdomos gamybinės užduotys. Šios brigados žemdirbiai paskutiniai užbaigė šienapiūtę, pradėjo derliaus nuėmimo darbus.

Nuolat stiprindami politinį-aiškinamąjį darbą kolūkiečių tarpe, mes atkakliai kovojame su trūkumais, dar iki šiolei randančiais vietą atskirų laukininkystės brigadų darbe, ir dedame visas pastangas jų išgyvendinimui. Dar labiau sustiprinę masinį-aiškinamąjį darbą, plačiau išvystę socialistinį lenktyniavimą žemdirbių tarpe, mobilizavus visas jėgas Partijos ir Vyriausybės iškeltų uždavinių žemės ūkyje įvykdymui, mes pilnai pajėgūs sėkmingai, suglaustais agrotechniniais terminais, nedaleidžiant nuostolių, nuimti naująjį derlių. Tai bus tvirtas ramstis kolūkio klestėjimui, kolūkiečių gerbūvio kėlimui.

„VEDRUPIO“ KOLŪKYJE DELSIAMA SU JAVŲ PIŪTIMI

Tinkamai nepasiruošus, kolūkyje buvo pradėtas šienavimas. Vėlai į šienavimo darbus buvo įjungtos arklinės šienapiuvės, nes buvo suvėluota su jų remontu. Panaši padėtis kolūkyje yra ir dabar, kada reikia vykdyti derliaus nuėmimą. Iš turimų 6 kertamųjų mašinų atremontuotos tik keturios. Klojimai, grūdų sandėliai neparuošti naujojo derliaus priėmimui. Nei vienoje laukininkystės brigadoje nėra grūdų džiovyklos, nors derliaus nuėmimo dalyvaus ir kombainai.

J. Masio vadovaujamoje II laukininkystės brigadoje kalvis J. Vilnonis samoninškai žlugdo žemės ūkio inventoriaus remontą, atsako remontuoti kertamasias mašinas, nedirba kalvėje. Nedirba kolūkyje ir jo žmona A. Vilnonienė.

Pašlijusi darbo drausmė J. Masiulio vadovaujamoje IV laukininkystės brigadoje, ko pasekoje čia žlugdomi šienapiūtės užbaigimo darbai, delsiama su javų piūtimi. Štai, brigados narys P. Strolia ir jo žmona S. Strolienė mažai tedalyvauja kolūkinėje gamyboje, vengia rugiapiūtės darbų. Strolių šeima rūpinasi daugiau savo asmeniniu ūkiu: karvėmis, avimis, daugybe paukščių, kurie naikina kolūkio pasėlius. Šios brigados kolūkiečiai M. Gabrėnas ir O. Baseckienė taip pat gy-

vena individualinėmis nuotakomis, silpnai dalyvauja kolūkinėje gamyboje ir, nors kolūkio valdybos jau kartą buvo įspėti, toliau nesiliauja ganė savo asmeninius gyvulius visuomeniniuose javuose.

Panašių trūkumų yra ir V laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje A. Tvoskaus.

Kolūkio sieninėje spaudoje neatsispindi kolūkio gyvenimas. Sienlaikraštyje „I komunizma“ nė žodžiu nekalbama apie žiemkenčių piūtį, nekeliama kolūkinėje gamyboje prileidžiami trūkumai, nekritikuojami šienapiūtėje ir rugiapiūtėje silpnai dalyvaujantys kolūkiečiai. Kolūkio klubo-skaityklos vedėja A. Masytė — sieninio laikraščio redaktorius — neįtraukia į sieninės spaudos darbą kolūkio aktyvo.

Artimiausiomis dienomis kolūkyje turi būti užbaigtas kertamųjų mašinų remontas. Būtina organizuoti klojimų ir sandėlių sutvarkymo darbus. Kolūkiečiams nuimant derlių didelę paramą suteiks Kupiškio MTS kombainas. Turi būti sudarytos visos sąlygos sparčiam kombaino darbui. Kolūkio valdyba privalo padaryti atitinkamas išvadas iš klaidų, prileistų vykdant šienapiūtę, ir pasiekti, kad derlius būtų nuimtas trumpais, geriausiais terminais.

P. KAMINSKAS
(„Stalino keliu“ koresp.).

ZOOTECHNIKO PATARIMAI

Žindančių paršelių priežiūra

Kad gauti sveikas ir aukštos produkcijos kiaules, reikia ypatingai gerai prižiūrėti ir taisyklingai šerti dar jaunus paršelius.

Kiaulei paršiuojantis, paršelius dėti į dėžę, kur paklota šiaudų (pro dėžės viršų ir apačią turi praeiti oras). Paršelius žindyti po 3-jų valandų, nežiūrint į kiaulės paršavimosi ilgį. Silpniesiems paršeliams reikia duoti pieningiausius spenius. Pieningiausi yra antra pora nuo galvos, mažiausia pieningis — pirma ir paskutinė poros. Dėžėse paršeliai laikomi 2—3 dienas, kad sustiprėtų. Laikant paršelius dėžėse, leisti jiems žįsti kas valandą ir dažniau, nes paršeliai žinda 24—30 kartų į parą. Esant paršelių daugiau, kaip kad spenių, perteklių galima prileisti pas mažiau paršelių turinčią neseniai apsi-paršavusią kiaulę (prieš tai palaikius apie 2 val. visus paršelius uždarytus drauge). Nesant kitos neseniai apsi-paršavusios kiaulės, visus paršelius palikti prie motinos, ir paršelių perteklių leisti prie pieningiausių antros poros spenių, o sekančiame maitinime jų prie kiaulės neleidžiama (reikia kiekvieną kartą palikti nemaitintus kitus paršelius).

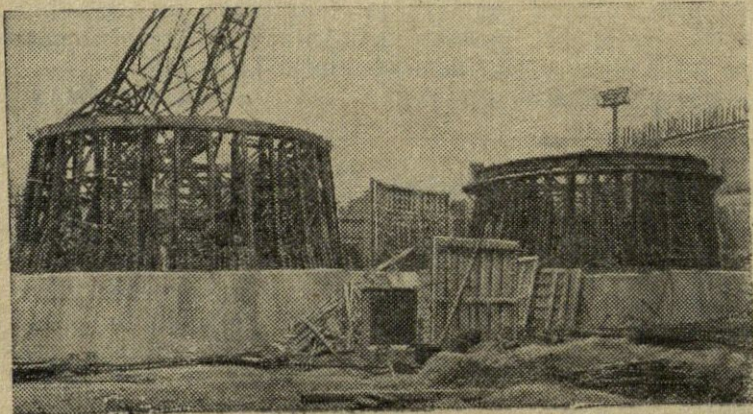
Nuo 4—5 dienos paršeliams mineralinių medžiagų

papildymui duoti atskiruose loveliuose raudonojo molio, iškasto iš vieno metro gilumos ir apdžiovinoto, kreidos miltų ir medžio anglių. Raudonasis molis aprūpina organizmą geležimi, kurios trūkstant, jau dviejų savaičių paršeliams sutrinka virškinamasis traktas. Būtina duoti ir švares vandens. Nuo 5 dienos duoti gryno karvės pieno: pradžioje apie 20 gramų, nuolat jo kiekį didinant, kad mėnesio laiko paršeliai gautų 0,4—0,5 l. Pienas duodamas 4—5 kartus į dieną. Po mėnesio pienas laipsniškai keičiamas nugriebtu. Pripratinus paršelius prie karvės pieno, duoti avižinių ar miežinių kruopų, sumaišytų su pienu, košės. Nuo 2 savaičių į pašarą įvesti šieno pabiras, vitamininį šieną ar žolę.

Jau 5-kių dienų paršeliai išnešami lauk 3 minutėms. 3-jų savaičių paršeliai laikomi ore 30 minučių.

Paršelius reikia nujunkyti 6—8 savaičių. Nujunkant 4 savaičių, kaip kai kurie kolūkiai daro, paršeliai blogai išsivysto. Nujunkant, kiaulei sumažinama koncentruotų ir sultingų pašarų norma. Galima atjunkyti ir grupėmis, stipresnius paršelius — greičiau.

A. UŽKURĖNAS
Veterinarijos akademijos studentas

GORKIO SRITIS. Šiais metais Gorkio hidroelektrinėje bus atiduota eksploatacijai pirmoji turbina. Nuotraukoje: pirmosios ir antrosios hidroturbinų montażas.
P. Voznesenskio nuotr.

(TASS).

ŠIANDIEN KINO NEBUS...

Liepos 18 dieną iš visų „Skodinio“ kolūkio kampečių jauni ir seni susirinko į kolūkio klubą - skaityklą, esančią Slaviniškio kaime, kur tadien turėjo būti demonstruojamas iš kolūkiečių gyvenimo kino filmas „Vestuvės su kraičiu“.

Prie kiemo viduryje stovinčio kino motoro susirinkusieji pamatė betriusiantį motoristą P. Domžą, kuris taisė „sugedusį“ motorą. Nors ir kaip motoristas stengėsi „sutaisyti“ motorą, tačiau jam nesisekė: iš rankų krito raktai, nesisuko varžtai... Po kurio laiko P. Domžai į talką atėjo, tiksliau pasakius, atkrypavo, P. Galvanauskas. Jis energingai ėmėsi darbo: svirduliavo aplink motorą, suko įvairias varžles, braukė nuo kaktos prakaitą. Tačiau motoras nėjo.

Susirinkusiai publikai ėmus nerimauti (jau praėjo visa valanda, kaip turėjo prasidėti kino seansas), P. Galvanauskas ėmė susirinkusiuosius raminti, kad po pusės valandos kinas prasidės. Praėjo pusvalandis, valanda, o filmas vis nebuvo rodomas. Praslinkus kuriam laikui, P. Galvanauskas oficialiai pareiškė:

— Eikite namo! Šiandien kino nebus.

Dauguma kolūkiečių apleidė klubą-skaityklą. Likusieji gi bandė laukti laimingos pabaigos. P. Galvanauskas kolūkiečiams aiškino, kad sugedo „sudėtinga dalis“, o atsarginės nėra. Į kiną atėjęs Skapiškio MTS traktorinės brigados brigadininkas L. Petryla išgelbėjo iš blogos padėties P. Galvanauską ir jo padėjėją P. Domžą.

24 valanda, pagaliau, žiūrovai turėjo galimybę žiūrėti kino filmą.

Atvykusius kino seanso žiūrėti pašaliečius (vietos gyventojams tai įprasta) nustebino tai, kad P. Domžą vienus leido kiną žiūrėti

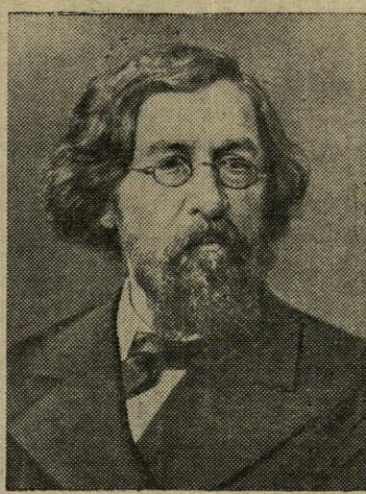
be bilietų, o iš kitų reikalavo įsigyti bilietus. Kodėl taip? Pasirodo, motoristo ir mechaniko geriems pažistamiems, kaip taisyklė, bilietų pirkti nereikia. Jie atsilygina kino filmų demonstruojams prie „skaidriosios“ butelio. Patenkin-ti lieka ir tie, kurie vaisinga, ir tie, kurie geria. Nepatenkinti tik žiūrovai, kuriems nebe pirmas kartas tenka žiūrėti kino filmus iki vidunakčio. O juk 7 valandą reikia išeiti į darbą. Argi galima, esant tokioms sąlygoms, eiti į kiną?

Visus šiuos trūkumus gerai žino „Skodinio“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja D. Kruopenytė, tačiau ji kažkodėl nesignalizuoja kultūros skyriui apie blogą P. Galvanausko ir P. Domžos darbą.

P. ŠALNAUSKAITĖ

REDAKCIJOS PRIERAŠAS:

P. Šalnauskaitės išskirti faktai visiškai pagrįsti. Jau nebe pirmas kartas, kaip „Skodinio“ kolūkyje kino filmai pradedami demonstruoti 23–24 valandomis ir baigiami 1–2 valandą nakties. Liepos 18 dieną kilnojamojo kino Nr. 3 mechanikas P. Galvanauskas ir motoristas P. Domža šiuo atžvilgiu pasiekė rekordą, verta dėmesio: kino seansas pradėtas 24 valandą ir baigtas 3 valandos 30 minučių. Be to, virš 3 valandų kolūkiečiai turėjo malonumą stebėti kino filmą ir... sėdėti tamsoje. Iš P. Šalnauskaitės straipsnio taip pat aišku, dėl ko kai kurie kino mechanikai, tame tarpe P. Galvanauskas, neįvykdo pajamų planų, žlugdo maršrutus. P. Galvanauskas liepos 18 dieną nuklydo į Skodinius, nors pagal maršrutą jis turėjo būti Aukštupėnuose. „Skodinio“ kolūki, kaip žinoma, aptarnauja kilnojamas kinas Nr. 4 (kino mechanikas A. Eidukas).

Nikolajus Gavrilovičius Černyševskis—didysis rusų mokslininkas, rašytojas ir kritikas, filosofas - materialistas, XIX a. 60-ųjų metų revoliucinio-demokratinio judėjimo vadas.

Liepos 24 dieną sukako 125 metai nuo N. G. Černyševskio gimimo dienos.

(TASS).

TRUMP AI

„Lukonių“ kolūkyje III laukininkystės brigados narys Skėrys dirbdamas arkline kertamąja, per pirmąsias 3 rugiapiūtės dienas nukirto 13 ha rugių [brigados brigadininkas Šateika].

S. ŽALGAITIS

Traktorininkas A. Antanavičius siloso kapokle „Vėžionių“ kolūkyje paruošė rauginimui 290 tonų žaliosios masės, viršydamas užduotį 110 tonų.

A. PAKALNIS

Gerat dirba šienapiūtės darbuose „Stalino keliu“ kolūkyje atostogaujantys moksleiviai A. Marcinkevičius, Vgt. Sventickas, S. Beleckaitė, J. Marcinkevičiūtė ir kt.

M. KAGARAITĖ

10/10 vienadienių viščiukų iki 1 kg ir daugiau gyvo svorio užaugino „Pirmūno“ kolūkio paukščių fermos darbuotoja M. Alek-nienė.

L. SABALIAUSKAS

„Vedrupio“ kolūkio klubo-skaityklos dramos ratelis, vadovaujamas vedėjos A. Masytės, pastatė Dauguviečio pjesę „Žaldokynė“. Į vaidinimą, kuris praėjo su pasisekimu, po darbo atsilankė daug kolūkiečių.

O. TUNKEVIČIŪTĖ

BIBLIOGRAFIJA

Pirmūnų laimėjimai

Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla išleido brošiūrą „Iš Lietuvos TSR žemės ūkio pirmūnų darbo patyrimo“. Ją sudaro du skyriai: augalininkystės ir gyvulininkystės. Apie Pasvalio rajono „Kiemėnų“ kolūkį rašo profesorius J. Krikščiūnas. Šiame kolūkyje pirmoji laukininkystės brigada 1952 metais išaugino 55 hektarų plote po 23,6 centnerio žieminių rugių iš hektaro. Šiuos puikius laimėjimus kolūkiečiai pasiekė kruopščiu darbu, gera pasėlių priežiūra ir agrotechnikos įdiegimo į gamybą dėka.

Kolūkyje aukštą darbo našumą. Kolūketis J. Kiznis per dieną pasėdavo 6 ha grūdinių kultūrų. P. Glemberis ir S. Motiejūnas arkline kertamąja nukirsdavo po 5 ha rugių per dieną. Kolūkyje visi darbai atliekami laiku.

Vytėnų sodininkystės - daržininkystės bandymų stoties vyr. mokslinis bendradarbis M. Rasimaitė pasakoja apie tai, kaip Šiaulių rajono „Naujo gyvenimo“ kolūkis iš hektaro gavo po 685 centnerius kopūstų. Agronomas G. P. Šerninas supažindina su Vilniaus miesto Dzeržinskio rajono „Naujo kelio“ kolūkio laimėjimais daržininkystėje.

Agronomas K. Žusovas ir S. Minkevičius plačiai apibūdino Marijampolės rajono Kumelių tarybinio ūkio darbo metodus ir darbo organizaciją, kurie padėjo tarybiniam ūkiui užauginti gausius grūdinių kultūrų derlius. Šis tarybinis ūkis 1952 metais 45 hektarų plote gavo po 34 cent kviečių iš kiekvieno ha, 15 ha plote — po 26,6 cent rugių iš ha, 24 ha plote — po 19,3 cent avižų ir 24 ha plote po 20,7 cent vikių iš kiekvieno ha.

Gyvulininkystės skyrelyje pasakojama apie Marijampolės rajono „Šešupės“ kolūkio melžėjos Magdės Vosylienės patyrimą. Ji jau pirmaisiais kolūkio gyvenimo metais iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžė po 3080 kg pieno, 1951 m. — po 4310 kg, o 1952 m. — vidutiniškai po 5012 kg pieno. Karvė „Akva“ po aštuntojo veršelio davė 7366 kg pieno.

Gerų rezultatų pasiekė ir Dūkšto tarybinio ūkio kolektyvas, su kurio patyrimu supažindina zootechnikai I. Chudjakovas ir M. Karpova.

Zootechnikas Kl. Dauka išsamiai aprašo Dotnuvos rajono sustambinto „Aušros“ kolūkio Valerijos Zaltauskienės patyrimą auginant paršelius. Kolūkyje 1952 metais vidutiniškai išauginta po 16 paršelių iš vienos motininės kiaulės. Iš 55 motininių kiaulių išauginta po 976 paršelius, iš kurių, 515 nupenėjus, gauta 39.614 kg mėsos. Tai davė kolūkiui 778.000 rublių pajamų. Po 19 paršelių iš kiekvienos motininės kiaulės išaugino Priekulės rajono Saugų apylinkės „Artojo“ kolūkio kolūkiečiai. Šiame kolūkyje paršelių auginimo ir kiaulių priežiūros srityje pasižymi kolūketė P. Karpavičienė, kuri 1952 metais išaugino vidutiniškai po 19,2 paršelio iš kiekvienos motininės kiaulės.

Zootechnikas P. Dagys apibendrina Marijampolės rajono Černiachovskio vardo kolūkio laimėjimus arklių auginimo srityje.

Brošiūrą parengė LTSR Žemės ūkio ministerijos Vyriausioji žemės ūkio propagandos ir mokslinio tyrimo valdyba.

V. LUKOŠEVIČIUS

Dispečerinė tarnyba mašinų-traktorių stotyse

Mūsų mašinų - traktorių stotyje dispečerinė tarnyba veikia nuo 1948 metų. Ji perduoda kolūkiuose dirbantioms MTS traktorinėms brigadoms ir specialistams užduotis, direktyvas patvar-kymus bei nurodymus ir kontroliuoja jų vykdymą. Be to, dispečerinė tarnyba užtikrina MTS direkcijai kasdieninę tikslią informaciją apie traktorių brigadų darbą ir mašinų techninį stovį.

Mūsų patyrimas rodo, kad radijo siųstuvams „Urožaj“ aptarnauti geriausia panaudoti traktorių brigadų apskaitininkus - pilstytojus, įsisavinusius radisto specialybę. Šie kadrai pas mus ruošiami savo jėgomis tiesiog mašinų-traktorių stotyje.

Organizuojant dispečerinę tarnybą nėra reikalo užvesti traktorinėse brigadose, be esamos, kokią nors papildomą dokumentaciją. Ope-

ratyvinėms santraukoms kasdien perduoti užtenka turėti traktorininko ir kombainininko apskaitos lapus. Iš jų galima imti visus gamybinius rodiklius.

Tikslus ir darnus dispečerinės tarnybos darbas priklauso ne tik nuo dispečerių, bet ir nuo direktyvos. Dar prieš prasidedant lauko darbams mūsų MTS dispečerinėje buvo gamybinis planas, kuriame buvo pažymėti visų rūšių darbai, MTS atliekami aptarnaujamuose kolūkiuose. Iš to plano galima matyti visas užduotis, skiriamas traktorinėms brigadoms. Pas mus vyriausiasis agronomas kasmet ruošia dispečerinei tarnybai kolūkių žemės naudojimo planą - žemėlapi. Jame nubrėžiami sėjomainų laukai, nurodant, kaip juose paskirstomos žemės ūkio kultūros. Šie dokumentai įgalina dispečerį nuolat kontroliuoti, kaip vykdomos

visos planinės užduotys ir visi MTS išpareigojimai pagal sutartis su kolūkiais. Milerovo MTS dispečerinė tarnyba turi tvirtą darbo dienos tvarkaraštį ir radijo siųstuvų darbo tvarkaraštį. Kiekviena traktorinė brigada žino savo laiką, kada ji turi perduoti MTS žinias apie gamybinių užduočių įvykdymą, kada gauna operatyvinius nurodymus, kada gali pateikti paraiškas ir t. t.

Pavasario sėjos metu MTS radijo siųstuvai veikė nuo 7 iki 17 val. Tas laikas buvo paskirstytas šitaip: nuo 7 iki 9 val. traktorių brigadų brigadininkai aiškino si su MTS vadovybe organizacinius - techninius darbo dienos klausimus ir pateikdavo techninio aptarnavimo paraiškas; nuo 9 iki 11 val. apskaitininkai-pilstytojai perduodavo informaciją apie darbus, brigadų atliktus per naktį. Per li-

kusį laiką iki 16 val. MTS radijo siųstuvai budėdavo. Nuo 16 iki 17 val. — operatyvinės-gamybinės laidos. Tą valandą visų traktorių brigadų radijo stotys priimdavo nurodymus. Prie imtuvų tuo metu paprastai budi apskaitininkai - pilstytojai arba brigadininkai. Budėtojai įrašo į specialų sąsiuvinį trumpą priimamų nurodymų turinį. Tą valandą taip pat buvo perduodami pranešimai apie traktorių brigadų socialistinio lenktyniavimo eigą, apie atskirų mechanizatorių laimėjimus, pasiektus praėjusią dieną. Operatyvinių-gamybinių laidų metu paprastai dalyvauja traktorininkai ir prikabinėtojai, kurie ruošiasi perimti naktinę pamainą. Todėl visi nurodymai, patvar-kymai, pranešimai greitai pasiekia visą kiekvienos brigados kolektyvą. Derliaus nuėmimo metu, kai laukuose dirba ypač daug mašinų bei mechaniz-mų, MTS dispečerinės radi-

jo siųstuvai veikia nuo 6 val. ryto iki 17 val., nuo 19 iki 20 val. ir nuo 22 iki 23 val.

Baigus derliaus nuėmimą, dispečerinė pereina į tokį pat darbo režimą, kaip ir pavasario lauko darbų metu.

Visus patvar-kymus traktorinėms brigadoms į dispečerinę perduoda MTS direktorius, vyriausiasis inžinierius, vyriausiasis agronomas ir stoties specialistai.

Dispečerinė valdymo sistema papildo gyvą MTS direktoriaus vadovavimą traktorinėms brigadoms ir specialistams. Tolesnis šios svarbios grandies MTS valdymo sistemoje išsivystymas ir patobulėjimas padės mašinų-traktorių stotims pagerinti mašinų-traktorių parko išnaudojimą ir tuo prisidės prie socialistinio žemės ūkio tolesnio kėlimo.

A. BASOVA

Inžinierius-mechanikas,
Kamensko srities Milerovo
MTS dispečeris

Liaudies Lenkijai — dešimt metų

Prieš dešimt metų aš kasdien stovėdavau prie savo namo vartų Varšuvoje ir ištisas valandas žiūrėdavau, kaip plačia, saulės apšviesta Volskio gatvė traukėsi į vakarus sutriuškintos vokiečių armijos daly. Žiūrėjau ir negalėjau iki soties atsidžiaugti tuo sutriuškintimo vaizdu, nes prieš keletą metų aš mačiau vokiečių armiją, žygiavusią į rytus, — įsčiai, beldinčią geležimi. Ir štai dabar, 1944 metų liepos mėnesio dienomis, Tarybinė Armija ir Lenkijos Kariuomenės būriai, vaduodami lenkų žemę nuo vokiškųjų fašistinių grobikų, vijo priešą į vakarus.

Išvaduotose Lenkijos žemėse, Chelmo mieste, buvo sudarytas Lenkijos Nacionalinio Išvadavimo Komitetas — liaudies Lenkijos vyriausybė. Liepos manifeste įrašytos ir Lenkijos Nacionalinio Išvadavimo Komiteto paskelbtosios neregėtos permalos — visuomeninėje ir politinėje santvarkoje — sudarė naujosios Lenkijos statybos pagrindą.

Žemė — valstiečiams, fabrikai — darbininkams, valdžia — liaudžiai, tolesnė lenkų tautos atkakli kova greta su tarybine kariuomene už savo visišką nacionalinį ir socialinį išsivadavimą. Tas mielas naujienas nešė mums, dar buvusiems hitlerinėje okupacijoje. Liepos mėnesį karštomis eterio bangomis radijas, skelbė laikraščiai, kuriuos numedavo tarybinė aviacija kartu su ginklais partizanams.

Atmintini 1945 metai buvo mūsų tėvynės visiško išvadavimo metais. Nesulaikomas, audringas Tarybinės Armijos puolimas 1944—1945 metų žiemą išlaisvino visas mūsų žemes. Lenkija nustatė savo sienas, atgavo senąsias slavų žemes prie Oderio, Neisės ir prie Baltijos jūros. Prasižėję didis ir sunkus šalies atkūrimo darbas. Dabar tie sunkumai jau seniai įveikti. Mūsų šalis, praeityje atsilikusi, priklausoma nuo užsienio kapitalo, kadaise pusiau kolonijinė, dabar iškilą savo ekonominę galios atžvilgiu į vieną pirmųjų vietų Europoje. Mes pasivejame tokią šalį su labai išvystyta pramone, kaip Prancūzija, ir jau esame pralenkę Italiją. Varšuvos statybose dirba naujosios mašinos ir aukštos kvalifikacijos specialistai. Ir šandien aš prisimenu tas dienas, kai grupės žmonių Varšuvos gatvėse vertė žemėn grėsusias sugriūti namų sienas, naudodami tam primityviausius įrankius, plikomis rankomis išikibę tempė plieninius lynus, griovė sienas dalbo-

BOGDANAS ČEŠKA
Lenkų rašytojas

mis ir kablais, išveždami skaldą valstiečių vežimais, į kuriuos buvo įkinkyti lie- si arkliai.

Ne „švelniai“, ne „bekraujiskai“, ne lėtų permalių vėžlio žingsniu vyko ir vyksta pas mus revoliucija. „Švelnuma“ ir „lenkiška kelia“ į socializmą“ stengėsi primesti mums oportunistai ir nacionalnukrypėliai. Bet jiems prieštaravo gyvenimas. Ilgus metus po karo liejo savo kraują geriausi lenkų tautos sūnūs, kovodami su fašistinėmis gaujomis ir atsiųštais pas mus priešais. Šioje didvyriškoje kovoje žuvo šaunūs Lenkijos karys generolas „Valteris“ — Karolis Sverčevskis.

Buožė ir fabrikantas, spekuliantas ir vertėiva išplėsdavo sau kašnius, lenkų tautos sunkiu darbu pagamintus savajai tėvynei, papirkinėdavo žmones, kuriems liaudies valdžia suteikdavo pasitikėjimą, ir paversdavo juos liaudies priešais, šlykščiausiomis visuomenės atmatomis.

Ne pavasario lietučių, ne dangiška rasa, atėjo į mūsų žemę revoliucija, bet per kraują ir prakaitą, ligi mums teko pasinaudoti jos pirmaisiais vaisiais.

Aš — rašytojas, ir revoliucinėse permalose, kuriose aš dalyvauju, mane daugiausia domina tos permalos, kurios vyksta žmoguje, jo sieloje, jo samonėje.

Aš esu toje laimingoje būklėje, kad, atmindamas praeitį, buvusią pas mus iki antrojo pasaulinio karo, galiu ją lyginti su dabartine. Iškilimo reiškinys, toks populiarus dabar mūsų šalyje, apima ne tik tuos, kuriuos mes galime paminėti vardais ir pavardėmis: štai Bernardas Bugdolas, buvęs šachtininkas, o dabar — šachtos direktorius, štai Juzefas Markovas, kadaise Varšuvos mūrininkas, o dabar — statybos vadovas, seimo deputatas...

Iškilimo reiškinys pas mus yra be galo platus, jis apima visus. Mes visi esame iškilię į šalies šeiminių padėtį.

Argi iki karo kam nors, išskyrus valstietį, knisinėjusį žemę primityviais padargais, rūpėjo tokie dalykai — ar pavasarį lyja, ar saulėtas oras derliaus bendimo metu, ar laiku iškris sniegas, kad prieš prasidedant šalčiams žiemkenčiai būtų uždengti? Dabar tai rūpi kiekvienam.

Šandien susirūpinimo jausmą patiria milijonai žmonių, sužinoję, kad viena ar kita įmonė neįvykdė planų, kad vienas ar kitas ag-

regatas pernelyg ilgai prastovi, kad vienur ar kitur pasireiškia neūkiškumas. Lygiai taip pat pasididžiavimo jausmas apima milijonus žmonių, kai jie dalyvauja pasiekimuose arba sužino apie juos.

Kokios gilios vyksta lenkų valstiečio sieloje permalos, kaip smarkiai auga jo orumas, kuris kyla iš didesnio, negu bet kada, įsitikinimo, kad žmogus viešpatauja gamtai. Lenkijos valstiečiui yra prieinama šiuolaikinė žemės ūkio technika, jis gali įsigyti šiuolaikines žemės ūkio mokslo žinias! Valstietis, kuris savo darbui naudoja traktorių ir kombainą, kuris kasdieniniame gyvenime nuolat turi reikalo su elektriniu varikliu, pavariniu diržu, su sudėtinga mašina, — tai jau nebe senasis, prieštaravimų prislėgtas žemės vergas, tai — jos valdovas.

Nuo traktoriaus sėdynės žmogui atsiveria platesnis akiratis, jis mato didesnę pasaulį, negu, kai jis susikūprinęs velkasi paskui vienkinkį plūgą, kurį tempia liesas arklūkštis.

Praslinko dešimt metų nuo to laiko, kai buvo įkurta liaudies Lenkija, iš viso tik dešimt metų. Milžiniškos jėgos, glūdėjusios liaudyje, buvo išlaisvintos, ir štai šių jėgų darbo vaisius mes dabar apžvelgiame didžiuliamiesi. Argi buvo įmanomi tokie milžiniški darbai, kaip mūsų didžiosios socializmo statybos, be draugystės su Tarybų Sąjunga, be jos ir tarybinių žmonių broliškos pagalbos! Lenkijos darbininkų klasė sąjungoje su darbo valstietija stojo išsivadavusios lenkų tautos priešakyje ir, remdamasi Tarybų Sąjungos pagalba ir pavyzdžiu, sėkmingai kuria socialistinę santvarką, vadovaujant savo prityrusiam ir organizuotam avangardui — Lenkijos Jungtinei darbininkų partijai.

Pradedant nuo Varšuvos radijo stoties ir elektrinės, kurios mes atkūrėme ir paleidome į darbą tarybiniais technikams bei inžinieriams padedant, iki J. V. Stalino vardo Kultūros ir mokslo rūmų, pastatytų tarybinių darbininkų, kuriems padėjo ir lenkų darbininkai, per visus didžius žygdarbius atliktus mūsų žemėje, per visa tai, kas sudaro mūsų tėvynės galia, aukso gija praeina Lenkijos ir Tarybų Sąjungos tautų draugystė.

Nacionalinio pasididžiavimo jausmas, kuriuos mes patiriame švesdami liaudies Lenkijos 10-ąsias metines, jungiasi pas mus su giliu draugystės jausmais jums, tarybiniai broliai.

PRANEŠIMAS

apie šienapiūtę, siloso pagaminimą, daugiamečių žolių sėklinių sklypų išskyrimą ir žiemkenčių nupiovimą 1954 m. liepos 25 d. (procentais)

Et. Nr.	Kolakto pavadinimas	Nuplauta pievų	Nuplauta sėtų žolių	Pagaminta siloso	Išskirta daugiamečių žolių sėklinių skl.	Nuplauta žiemkenčių
1	„Atetis“	133,5	69,1	14,3	39,8	2,5
2	„Lukonys“	111,1	91,9	31,2	60,0	28,6
3	„Aukštaičiai“	106,8	108,8	26,0	100,0	6,2
4	„Artojas“	100,0	98,4	40,5	100,0	—
5	„Juodpėnai“	100,0	100,0	48,0	50,0	—
6	„Mičiurino v.“	100,0	100,0	64,8	100,0	—
7	„Setekšna“	100,0	100,0	44,2	100,0	—
8	„Palanga“	98,5	77,3	86,7	100,0	—
9	„Pirmoji vaga“	94,9	100,0	31,0	100,0	14,1
10	„Skodiny“	94,4	96,3	34,6	100,0	14,9
11	„Vedrupys“	94,4	14,6	10,2	49,1	1,9
12	„Neris“	93,0	127,4	33,8	52,1	—
13	„Sakalas“	91,7	98,1	34,9	50,8	—
14	„Stalino keliu“	91,7	92,4	35,3	100,0	—
15	„Mituva“	85,7	94,1	47,0	100,0	—
16	„Pakupys“	82,0	73,8	35,0	93,0	—
17	„Vėžionys“	81,9	95,9	42,5	100,0	6,3
18	„Bugailiškiai“	78,6	71,4	53,7	100,0	—
19	„Adomynė“	74,0	66,7	69,6	100,0	21,7
20	„Žalgiris“	71,4	97,9	19,2	100,0	—
21	„Laukų spartuolis“	54,4	90,8	42,2	100,0	—
22	M. Melnikaitės v.	54,4	53,1	40,0	100,0	18,3
23	„Vienybė“	51,4	67,1	36,3	39,0	16,4
24	„Laisvė“	48,3	70,9	17,7	37,6	—
25	„Mūsų rytojus“ (Gyvakarių apyl.)	44,5	67,2	25,5	100,0	58,8
26	„Mūsų rytojus“	40,3	100,0	47,6	32,5	7,6
27	„Aušra“	36,1	75,9	23,4	100,0	—
28	„Pirmūnas“	30,8	69,3	20,0	65,7	26,4
Viso:		73,3	84,2	36,0	80,1	7,5

Plano komisija

TSRS Aukščiausiojoje Teismo

1954 m. liepos 2—7 d. d. TSRS Aukščiausiojo Teismo Karinė Kolegija apsvaustė teisminiame posėdyje byla, pagal kurią M. D. Riuminas kaltinamas RTSR Baudžiamosios Kodekso 58—7 straipsnio numatytu nusikaltimu. Teisminiu tardymu nustatyta, kad Riuminas, dirbdamas buv. Valstybės saugumo ministerijos Ypatin-gai svarbių bylų tardymo dalies vyresniojo tardytojo, o po to viršininko pareigose, veikė kaip slapto Tarybų valstybės priešas, karjeristinis ir avantiūristinis tikslais falsifikavo tardymo dokumentus, kuriais remiantis buvo sudarytos provokacinės bylos ir nepagrįstai suimta eilė tarybinių piliečių, jų tarpe žymūs medicinos veikėjai. Kaip teisme parodė liudi-

ninkai, Riuminas, naudodamas Tarybinio įstatymo uždraustus tardymo būdus, priversdavo suimtuosius apšmeižti save ir kitus asmenis sunkiausiu valstybinių nusikaltimų — Tėvynės išdavimo, kenkimo, šnipinėjimo ir kitų nusikaltimų įvykdymu.

Paskesnio ištyrimo nustatyta, kad šie kaltinimai neturėjo jokio pagrindo, ir patraukti pagal šias sufabrikotas bylas asmenys pilnutinai reabilituoti.

Atsižvelgiant į nepaprastai pavojingą kenkėjišką Riumino veiklą ir jo įvykdytų nusikaltimų pasekų sunkumą, TSRS Aukščiausiojo Teismo Karinė Kolegija nutėisė Riuminą aukščiausiojai bausmei — sušaudyti.

Nuosprendis įvykdytas.

Dėl potvynio Vengrijoje

BUDAPEŠTAS (TASS). Šandien TSRS nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Vengrijoje J.V. Andropovas aplankė Vengrijos Liaudies Respublikos Ministrų tarybos pirmininką Imre Nadį ir Tarybinės vyriausybės vardu pareiškė jam užuojautą ryšium su gaivavimu nelaimė, kuri ištiko Vengrijos Liaudies Respubliką, — potvyniu eilėje šalies rajonų, prieinančių Dunojų.

J.V. Andropovas pranešė Ministrų tarybos pirmininkui Imre Nadžiui, kad TSRS ambasada Vengrijoje įmoka 300 tūkstančių forintų į pagalbą nuo potvynio nukentėjusiems gyventojams fonda.

Imre Nadis Vengrijos Liaudies Respublikos vyriausybės vardu išreiškė padėką Tarybinei vyriausybei už užuojautą ir padėkojo ambasada už piniginę pagalbą. (ELTA).

Belgijos gyventojų skaičius

BRIUSELIS (TASS). Spaudoje paskelbti oficialūs

duomenys apie Belgijos gyventojų skaičių. 1953 metų

gruodžio 31 d. Belgijoje buvo 8.793.055 gyventojai.

L. e. red. p. A. SAKALAUSKAS